

klærede Bryggerierne, at den Import, der var af fremmed stærkere Øl, ikke spillede nogen som helst Rolle. De erklærede det paa Foranledning af, at jeg udtalte Ønsket om, at man kom til et positivt Forbud mod Indførsel her til Landet af dette stærke Øl, hovedsagelig engelsk Porter med meget stor Alkoholstyrke. Og der maa ikke indføres mere af det udenlandske Øl, end der blev indført, før Restriktionerne blev foretaget. Men nu er Forholdet dette, at Ølsalget her i Landet er gaaet ned, og saa har man, med Rette eller med Urette — det er nu en Sag for sig —, den Opfattelse, at hvis man kunde bringe meget stærkere Øl paa Markedet, vilde Befolkningen drikke mere Øl, Produktionen vilde derved stige og Omsætningen blive større. Derom er der maaske heller ingen Tvivl. Men Kravet kan efter min Opfattelse ikke opfyldes, bør ikke opfyldes, fordi vi ved Opfyldelsen af det vilde sætte os selv i overordentlig store Vanskeligheder. Det er sagt i denne Sal, som det er sagt udenfor den, at Restriktionerne er foretagne alene for at spare paa Raavarer, men dette er urigtigt. De Bestemmelser, der nu er gældende, blev iværksat den 6. Februar 1920, og Motiverne var da, at vi skulde tilstræbe den størst mulige Eksport af indenlandske Produkter, spare saa meget som muligt paa Indkøb i Udlandet; vi skulde ved den Restriktion, der her var Tale om, bidrage vort til at hæve den danske Kronens Kurs. Foranstaltningerne var tænkte som et Led i en Række videregaaende Foranstaltninger. Senere er Spørgsmaalet blevet kædet sammen med det almindelige Alkoholspørgsmaal her i Landet. Dette er utvivlsom rigtigt. Men jeg mener, hvad enten nu Motivet har været det ene eller det andet, at det vilde være overordentlig uheldigt nu at give efter for Kravet om at brygge stærkere Øl eller bringe stærkere Øl paa Markedet. Kravet fremsættes udelukkende af de store Bryggerier; jeg personlig har faaet Henvendelse baade fra mellemstore og fra mindre Bryggerier om ikke at fravige de Foranstaltninger, der en Gang er truffet.

Der er ikke Tvivl om, at den Betragtning er rigtig, at Spørgsmaalet nu maa ses ud fra et Ædruelighedssynspunkt, som et rent Alkoholspørgsmaal. Jeg har den Opfattelse, at de Foranstaltninger, der er truffet baade med Hensyn til Ølproduktionen og med Hensyn til Spiritusproduktionen, er af en saadan Beskaffenhed, at vi her i Landet har været i Stand til i ikke ringe Grad at neutralisere Alkoholspørgs-

maalet, og man maa da være paa det rene med, at i samme Øjeblik man nu ophævede disse Foranstaltninger, baade for Spiritussens Vedkommende og for Ølets Vedkommende, vilde vi i Løbet af ganske kort Tid komme ind i en Agitation for eller imod almindeligt Landsforbud. Og jeg tror ikke, det danske Folk er tjent med i Øjeblikket at komme ind i en saadan Agitation. Jeg tror endog, det er i alles Interesse, at vi udskyder dette Spørgsmaal, ser paa, hvorledes det former sig i andre Lande, og saa drager Nytte af de Erfaringer, man gør dér. Jeg skal pege paa en Ting, der klart viser, hvilke Vanskeligheder vi vilde komme ind i, hvis vi indførte et almindeligt Forbud her i Landet eller blot kom ind paa at løsne Baandene, som nu er lagte om denne Sag. Paa det Finanslovregnskab, der vil foreligge om nogle Maaneder, vil der antagelig som Indtægt for Staten være opført noget over 70 Mill. Kr. ved Skatten paa Øl, Brændevin og Vin. Alene af de to Tillægsafgifter for Spiritus skulde Staten kunne faa mellem 37 og 38 Mill. Kr. Ølskatten er paa afvigte Finansaar opgjort til at skulle blive 28½ Mill. Kr., medens man i Afgift for Vin skulde kunne opnaa godt 4½ Mill. Kr. Altsaa, over 70 Mill. Kr. regner man med, at Staten skulde have i Indtægt sidste Aar af Spiritus. Man kan sige sig selv, at i samme Øjeblik man maatte savne denne Indtægt, vilde der opstaa vanskelige Spørgsmaal baade for Regering og Rigsdag. Det er nu imidlertid kun een Side af Sagen. Ganske anderledes vanskeligt mener jeg, Forholdet vilde blive for os, om vi kom ind i en voldsom Agitation for eller mod et almindeligt Landsforbud, og jeg tilraader paa det indstændigste alle dem, der er Tilhængere af, at vi skal søge, om det er muligt, for Alkohol-Spørgsmaalets Vedkommende at lempe Forholdene saaledes til Rette, at vi kan undgaa denne Agitation, at blive ved de Bestemmelser, som nu en Gang er truffet.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til den høje Regering. Den højtærede Statsminister sagde, at Samfundsfinanserne er Grundlaget for Statsfinanserne, og dette er utvivlsom rigtigt. Men den højtærede Statsminister maatte samtidig erkende, at Samfundsfinanserne var af en mindre heldig Beskaffenhed. Følgelig maa ogsaa Statsfinanserne være det eller i hvert Fald blive det. Den højtærede Statsminister drog ikke Konsekvensen deraf, nemlig at interessere sig paa afgø-